

som følge af afgiften, blev anvendt til at reparere og undgå de skader, som landbruget påfører vores grundvand via anvendelsen af pesticider. Vi pegede på, at hele provenuet skulle placeres i en vandfond, hvis formål skulle være at finansiere kontrol med forureningen og finansiere akutte afværgeforanstaltninger. Vi ønskede på den måde at være med til, at befolkningsgrupper ikke over længere tid skulle udsættes for pesticidrester via drikkevandet, og at man så hurtigt som muligt kunne gå ind med afværgetiltag og oprensning, når der var problemer.

Og vi kan jo sige, at historien til fulde har dokumenteret behovet for en sådan fond. Vi har den jo også under etablering nu, og det er vi glade for, og vi mener også, at der med det, vi i dag diskuterer, er mulighed for at udvide den vandfond, der er ved at blive lavet. Og det vil jeg sige som den anden ting, når der er så meget interesse i, hvad vi fik ud af, at vi gik ind i den her lov i 1995. Den ene ting var et initiativ for at begrænse brugen af pesticider, og den anden var en åbning for, at nogle af de midler, der måtte komme ind – og det er altså det, vi diskuterer i dag – kunne gå til en vandfond eller til at sikre en bekæmpelse af vandforurening, en sikring af grundvandet. Det var en tilføjelse, der kom ind på vores initiativ, kan jeg også godt sige, under det lovforberedende arbejde.

I dag har vi altså 60 mio. kr., der skal tilbageføres, og jeg må indrømme, og det var også derfor, jeg tog ordet tidligere i debatten. Det er ikke, fordi vi er helt begejstrede for den form, der er fundet her, for vi synes i virkeligheden, at med de næsten daglige meldinger om problemer med vores grundvand, så var det sådan set mere fornuftigt, at vi tilbageførte pengene direkte og ubeskåret til miljøformål og ikke bare klattede 30 mio. kr. ud over landet på den ene eller på den anden måde, og her altså i visse kommuner.

Vi er indstillet på tilbageføring, men vi vil gerne i udvalgsarbejdet diskutere med regeringen, om der er muligheder for, at en andel af pengene – som minimum vil vi se de 30 mio. kr., der resterer – tilbageføres til gavn for grundvandet, men i virkeligheden vil vi gerne, om en større del af beløbet kunne gå i den retning. Men jeg må nok sige, at vi synes, det er et problem, at vi ikke i dag ved, hvordan de 30 mio. kr. skal bruges. Man kan sige, at nu har landbruget fået sirie 30 mio. kr. på en måde uden at have givet endeligt tilsagn – i hvert fald efter vores kendskab – om, at de resterende 30 mio.

kr. ikke bare tilbageføres med en anden snittemekanisme, men faktisk bruges til grundvandsformål direkte.

Så derfor: Vi vil stå ved vores aftale. Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet, og vi har bestemt nogle ønsker til at sikre, at pengene i højere grad bruges til gavn for grundvandet.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Forslaget har allerede givet anledning til en lang debat, og nu kunne det så være pudsigt, hvis EU efterfølgende gør knuder og siger, at den tilbagebetalingsordning, som man overvejer at gennemføre med lovforslaget, er problematisk. For i diskussionen om, hvem der har solgt sin sjæl til hvem, er der jo ingen tvivl om, at her er sjælen jo solgt til EU, som skal godkende den tilbageføringsordning, som Folketinget vedtager.

Men fra Dansk Folkepartis side skal der ikke være tvivl om, at vi synes, at det forslag, vi har til behandling her i dag, illustrerer en helt uacceptabel ordning. Vi er i Dansk Folkeparti modstandere af regeringens indretning af grønne afgifter generelt, og med denne pesticidafgift har vi et godt eksempel på, hvordan det tilbageføringsprincip, som regeringen påstod ville være gældende med de grønne afgifter, ikke kan fungere i praksis.

Det er selvfølgelig vores holdning, at pengene, provenuet, de 60 mio. kr., reelt skal føres tilbage til landbrugserhvervet, men helt ærligt at komme med et forslag, som for det første kun inkluderer de 30 mio. kr. ud af de 60 mio. kr., og for det andet at føre dem tilbage på denne måde er jo ikke en særlig acceptabel måde at gøre det på.

Når erhvervet har aftalt den her ordning, og det er jo det, der har været argumentet for, at det skulle være noget godt, ja, så kunne man jo forestille sig, at det er af frygt for, at alternativet er, at man overhovedet ikke får tilbageført det provenu fra pesticidafgiften, som man ellers havde lovet i lovgrundlaget. Og jeg kunne godt frygte, at de bange anelser fra erhvervet kunne være reelle, og at pengene så kunne ligge i statskassen i længere tid.

Derfor vil jeg gerne spørge regeringen og den minister, som regeringen har sat til at varetage hvervet her i dag på det her område, om, hvornår regeringen egentlig regner med at have en plan klar for, hvordan de resterende 30 mio. kr. udmøntes. Hvis ikke vi kan få svar i dag, så kan vi nok i hvert fald under udvalgsbehandlingen få det afklaret.